

INTERVENCIÓ DEL PRIMER SECRETARI DEL PSC, MIQUEL ICETA, EN EL CONSELL NACIONAL DEL 25 D'OCTUBRE DE 2016

INTERVENCIÓ DEL PRIMER SECRETARI DEL PSC, MIQUEL ICETA, EN EL CONSELL NACIONAL DEL 25 D'OCTUBRE DE 2016

Gràcies, company president.

Companyes i companys, membres del Consell Nacional del PSC,

Celebrem avui una reunió extraordinària a pocs dies de la celebració del XIIIè Congrés del partit. Però calia fer-la.

Com figura a la convocatòria, es tracta de fixar la posició del partit sobre la investidura de Mariano Rajoy.

I la posició que us proposem és el vot negatiu en primera i segona votació de la investidura de Mariano Rajoy.

Les raons són prou conegudes: no compartim les seves polítiques econòmiques i socials, no el creiem capaç ni amb voluntat suficient de lluitar contra la corrupció i el considerem en gran mesura responsable de la manca de diàleg entre els governs de la Generalitat i de l'Estat, que està enverinant el problema de fons de les relacions entre Catalunya i la resta d'Espanya. Una situació que en menys d'un any pot conduir al xoc de trens sobre el que tant hem alertat.

Aquesta va ser la posició que vaig defensar en nom del partit en el Comitè Federal del PSOE. I aquesta és la posició que, de forma unànime, van votar tots els membres del Comitè Federal militants del PSC presents a la reunió.

Però el Comitè Federal va aprovar per majoria, 139 vots a favor i 96 en contra, que el grup socialista al Congrés s'abstingui en segona votació de la investidura de Mariano Rajoy.

Aquest és el problema. Què fem ara? Acceptem sense més la decisió del Comitè Federal o ens mantenim en la coherència de la nostra negativa a investir Mariano Rajoy? Aquesta és la decisió que prenem avui.

I la Comissió Executiva us proposa que mantinguem el vot negatiu també en la segona votació del debat d'investidura de Mariano Rajoy.

Però hem de ser conscients tots i totes que aquesta decisió nostra, entra en contradicció directa amb el que va decidir el Comitè Federal del PSOE, en el que vàrem intervenir i votar d'acord amb el que estableix el Protocol d'Unitat.

S'han alçat veus representatives del PSOE que assenyalen que aquesta contradicció pot portar a revisar la nostra relació federal amb el PSOE. Alguns parlen fins i tot de trencar-la.

Vaig demanar a la Secretaria d'Organització del partit que us enviés a totes i a tots, per si no la coneixíeu, la meua intervenció en el Comitè Federal.

Una intervenció pensada, escrita i llegida per un primer secretari del PSC que es va afiliar el setembre de 1977 al Partit Socialista Popular Català i que a la primavera de l'any 1978 s'incorporava a les Joventuts de la Federació Socialista de Catalunya (PSOE).

Vaig fer una intervenció des del cor però també ferma en les conviccions i conscient de representar el socialisme català en un debat especialment delicat. Vaig parlar des de la llibertat, el respecte i la fraternitat.

Una intervenció en la que refermava els nostres criteris sobre la investidura de Rajoy i, de forma especial, reclamava respecte a la discrepància des de la ferma voluntat de mantenir el vincle federal entre el PSC i el PSOE.

Sabeu que no he estat mai partidari de revisar el Protocol d'Unitat. En general no sóc gaire partidari de canviar coses si no hi ha garantia de millorar-les.

Però potser ara, des del PSOE, es demanarà la revisió del que s'estableix en aquest Protocol. És evident que això s'hauria de produir en un Congrés, perquè el nostre encaix orgànic està contingut en la disposició addicional primera dels Estatuts Federals del PSOE. I en els principis generals que encapçalen els nostres Estatuts, i en el seu article 24.

Companyes i companys,

El problema, però, no és un problema d'Estatuts. És un problema polític. Nosaltres no volem renunciar a tenir un projecte federal de modernització d'Espanya, un projecte que cal definir i desenvolupar d'acord i de la mà dels socialistes de tota Espanya.

I la decisió que prenem avui pot provocar un problema en la relació entre PSC i PSOE. Siguem-ne conscients. Perquè, deixem-ho clar, dues parts no desenvolupen un projecte comú si una de les parts no ho vol.

I el Comitè Federal ha pres una decisió legítima, amb uns arguments tan consistents com els que podem defensar nosaltres, encara que siguin arguments que no compartim.

Certament jo no havia pensat mai, que el detonant d'una crisi entre PSC i PSOE seria un vot d'investidura a un president del govern del PP. Però és així.

La nostra decisió pot tenir, doncs, conseqüències. Si n'hi han, espero que sabrem posar-nos d'acord en quines haurien de ser. I espero que passi el que passi puguem seguir compartint amb el PSOE un projecte federal per a Espanya. No m'agradaria donar aquesta satisfacció ni als immobilitistes ni als independentistes. I menys ara.

Els companys i companyes socialistes de la resta d'Espanya han de saber que si prenem una decisió com la que us proposem prendre avui és per assegurar la utilitat del PSC com a instrument polític útil pels ciutadans i ciutadanes que se senten progressistes i catalanistes. Uns ciutadans i unes ciutadanes que no entendrien que, en l'inici d'un curs polític crucial a Catalunya, un curs que acabarà o en fracàs o en desastre a causa de la deriva i acceleració independentistes, el PSC aparegués al costat d'una de les locomotores que han decidit emprendre un rumb de col·lisió. Una abstenció en la investidura de Mariano Rajoy ens inhabilitaria per tendir ponts i per proposar solucions en el moment que més falta fan i faran.

Aquesta és la raó fonamental que avui ens mou a proposar-vos la resolució que se us ha distribuït. Una raó que voldríem fos entesa pel socialisme espanyol. Només qui sàpiga gestionar diferències i discrepàncies podrà aportar solucions a l'encaix de Catalunya en la resta d'Espanya. Aquest és el repte que avui, PSC i PSOE, tenen plantejat.